

V Oddělení dějin hudby Moravského zemského muzea v Brně (CZ-Bm) je pod sign. A 16.627a-b uložen rukopis, jehož obálky jsou nadepsány »Zwey Divertissements für Agiluto, Violino, Viola et Violoncello« (► Obr. 1a-b). Nadpis na obalu je trochu matoucí – obsah složky tvoří ve skutečnosti skladby čtyři, z nichž dvě jsou označeny »Nr: 1« a dvě »Nr: 2«. Rukopis nesl původně signaturu »1365 a, b« a pochází z rodinného archivu Haugwitzů z Náměšti nad Oslavou. Rozsáhlou a cennou sbírku hudebnin, obsahující díla symfonická, operní, komorní i chrámová, vybudovanou Heinrichem Wilhelmem Haugwitzem (1770-1842), doplnil jeho syn Karl Joseph Wilhelm Haugwitz (1797-1874). Živému zájmu druhého z nich o strunné nástroje drnkací (o jeho intenzitě svědčí četné vlastní, byť nepříliš zdařilé pokusy skladatelské) vděčíme za pozoruhodný soubor dobové sólové i komorní literatury.

Anonymní divertimenta, kterými se budeme dále zabývat, na sebe obracejí pozornost již svým názvem. Údajně jsou totiž psána pro »agiluto«,² což je zřídka užívaný název největšího z členů skupiny loutnových nástrojů – arcioutny čili teorby. Již letmý pohled na part »agiluta« nám však ukáže, že skladba je ve skutečnosti určena šestistrunnému nástroji kytarového typu ladění. Všechna divertimenta jsou psána v A dur, zatímco doprovod ve smyčcích je vždy v C dur. Je tedy zřejmé, že sólový nástroj zněl o malou tercii výše, než byl notován. Pak již není těžké určit, že se jednalo o tzv. tříčtvrteční kytaru,³ laděnou *G c f b d'g'*, již bylo v 18. a 19. století užíváno hlavně v ansámblové hře.⁴ Skladby pro tříčtvrteční kytaru byly běžně notovány o malou tercii níže, aby se na jejich hmatníku mohli bez potíží orientovat i kytaristé, hrající jinak na nástroj s normální menzuroou. Zůstává ovšem zatím otázkou, proč part pro nejmenší typ kytary je nadepsán »agiluto«, tedy jménem největšího hmatníkového nástroje vůbec. Při bližším zkoumání skladeb nás pak čekají další překvapení.

Všechna divertimenta jsou psána jako téma se čtyřmi variacemi, ukončenými vždy stálou dohrou smyčcového tria; ta je hrána arco, zatímco v doprovodu je užíváno pouze pizzicata, aby sólový nástroj vynikl. Jednoduchá,

¹ Revidovaná a aktualizovaná verze stejnojmenné studie otištěné in: *Hudební věda* 10/4 (1973), s. 320-325, online: <https://www.digitalniknihovna.cz/knav/uuid/uuid:554924d0-4755-4a21-8390-46a6fcf76e63>. Původně předneseno na kolokviu *Musica camerales* v Brně v roce 1971, k prezentaci byly vybrané variace v předepsaném obsazení nahrány a použity k ilustraci čteného textu. O dvacet let později byly některé poznatky z práce citovány ve studii ŠTĚDRŇ, Miloš: *Klavišní tvorba C. W. Haugwitzze*, in: *Opus musicum* 23/4 (1991), s. 102-107. (Na stejné téma vznikla snad v pozdější době i diplomová práce, kterou jsem ale neměl příležitost vidět.)

² Správněji »agiluto«.

³ Tehdy obvykle označována jako »Terzgitarre«.

⁴ O oblibě tohoto u nás dnes prakticky neužívaného nástroje v obrozeneckých salónních produkcích, svědčí např. řada hodnotných duet Františka Maxe Knížete (1784-1840). Jak vyplývá z dalšího textu, v případě popisovaných divertiment se však jedná vesměs o skladby komponované pro normální kytaru, které tříčtvrtečnímu nástroji připsal teprve upravovatel.

Jiří TICHOTA

Praha

Divertimenta pro kytaru a smyčcové trio z rodinného fondu Haugwitzů¹

Divertimenti for guitar and string trio from the Haugwitz family archive

The manuscript call no. A 16.627a-b from the first half of the nineteenth century, held at the Music Department of the Moravian Museum in Brno (CZ-Bm), contains four anonymous compositions for "terzgitarre", violin, viola, and violoncello. The compositions are labelled as themes with variations, but in reality, they are potpourris, compiled mainly from various compositions by Mauro Giuliani (1781-1829), which are unified only by the recurring coda. The strange form can best be explained as a musical joke for house concerts in the family of the Moravian aristocrat Karl Joseph Wilhelm Haugwitz (1797-1874).

Keywords: history of music; Central Europe; Moravia; 19th century; guitar music; string music; divertimenti; Haugwitz family; Giuliani, Mauro; Hellich, Emanuel; Haydn, Joseph

Number of characters / words: 17 299 / 2 674

Number of figures / tables: 26 / 2

Number of music examples: 3

Secondary language(s): Italian; French

šestnáctitaktová témata se skládají ze dvou pravidelných, osmitaktových period s repetitami. Povšimněme si nyní prvního z nich:

Thema

Agiluto

Vno I

Dohra

Harmonický plán jeho první periody vypadá takto:

I I V⁷ I V⁷ I V I I I V⁷ I V⁷ I:

Notový příklad 1a-c:
Divertimento č. 1b,
Agiluto, a) Thema

A nyní uvedme třetí variaci:

Var. III

Agiluto

Vno I

Dohra

b) Var. III

Povšimněme si i zde harmonického průběhu:

I I⁶ II⁶ V⁷ I I⁶ V⁷ I I⁶ II⁶ I:

Vidíme, že z hlediska harmonické výstavby můžeme jen stěží hovořit o příbuznosti s tématem. O tom, že máme před sebou skladbu zcela ignorující normy variací, v 19. století jedné z vůbec nejfrekventovanějších hudebních forem, nás velmi názorně přesvědčí variace následující, ve které snadno rozpoznáme slavnou císařskou hymnu od Josepha Haydna (pozdější hymnu německých nacistů *Deutschland, Deutschland, über alles!*):

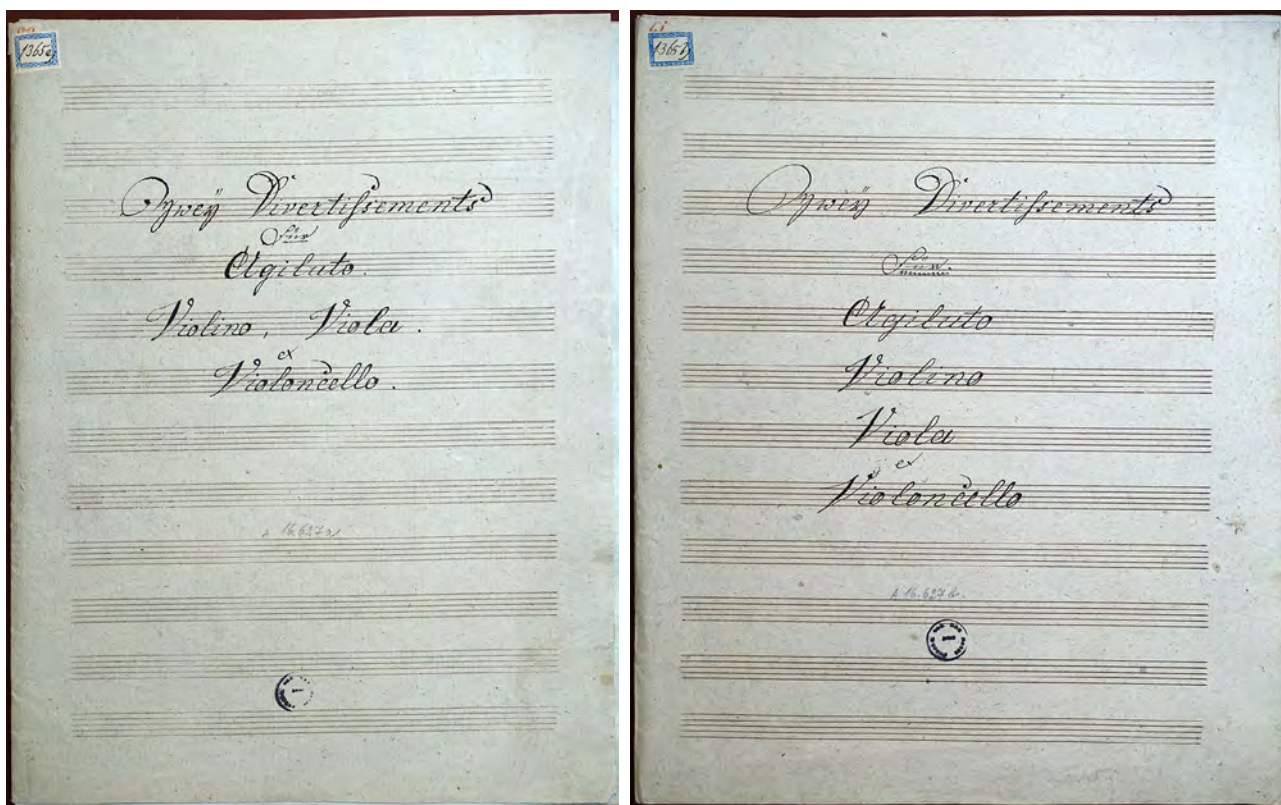
Var. II

Agiluto

Vno I

Dohra

c) Var. II

Obr. 1a-b:
Titulní strany haugwitzovských divertiment, © Brno: Moravské zemské muzeum – Oddělení dějin hudby, a) ms. A 16.627a, f. 1^r; b) ms. A 16.627b, f. 1^r

Není nutné dále v notových ukázkách pokračovat. Srovnání schémat úvodních period prvních dvou divertiment nám dostatečně jasně ukáže, že nejen harmonický plán a melodický model, ale dokonce i metrické uspořádání nemají charakter jednotné, logicky koncipované skladby.

Thema	$\frac{6}{8}$	I	IV V	I IV	V	I	IV V	I II V	I :
Var. I		I	II V	I II	IV	I	II V	I II V	I :
Var. II		I V	I	I IV	V IV	I	I II	I V	I :
Var. III		I V	I	I IV	V	I V	I IV	I V	I :
Var. IV		I V I	V I IV	I V I	V I :				

Thema	C	I I ⁶	II ⁶	V ⁷	I I ⁶ V ⁷	I I ⁶	II ⁶	V ⁷	I :
Var. I		I	IV	V	I	I	IV	V	I :
Var. II	—	I ⁶ V	I V	V ₅ ⁶ I	V ⁷ I	IV I ⁶	$\sharp V_3^4$ VI ⁶	II ⁶ $\sharp V_7^b$	V :
Var. III	—	I	I	V ⁷ I V ⁷	I V I	I	I	V ⁷ I V ⁷	I :
Var. IV	γ	I	IV	V	I V I V	I	IV	V ⁷	I :

Tab. 1:
Srovnání schémat úvodních period divertiment č. 1b a 2b

Název »divertimenta« sice naznačuje »různorodost« obsahu, ale zde jde nanejvýš o jakási krajně kuriózní »potpourri«, jejichž jednotlivé, nahodile srovnané části jsou pouze iluzorně nadešpány »Thema« či »Variace«, přičemž ve skutečnosti jediným poněkud stmelujícím prvkem zde není hudební struktura jednotlivých témat, ale pouze krátké ostinátní dohry.

Je pak jen přirozené, položíme-li si po tomto konstatování otázku, jedná-li se vůbec (v rámci jednoho divertimenta) o skladby stejného autora. Již sama citace Haydnovy melodie nás ovšem nabádá, abychom si při hledání odpovědi počínali krajně opatrně.

Mohli bychom si jistě snadno představit autora, který tlačěn termínem objednávky, vypůjčí si tu i onde, ať již ve snaze přelstít svoji vzdorující invenci, nebo ulehčit si prostě úkol a učinit aspoň naoko povinnosti zadost. Že by svoji roli mohla sehrát i příjemná vidina brzkého honoráře, není snad nutno podotýkat. Okolnosti, za kterých podivné skladby zřejmě vznikly, jsou však ve skutečnosti složitější a k jejich objasnění vedla pouze jediná cesta: pokusit se jednotlivé části »variace« blíže určit.

V záplavě kytarové literatury 18.-19. století, dochované převážně v dobových opisech, které nejen že většinou neuvádějí o použité předloze bližší údaje, ale nejmenují často ani autora

skladeb, nebyla ovšem orientace lehká. Na důležité souvislosti upozornily až rukopisné sborníky Emanuela Hellicha (1801-1874), poděbradského lékárníka, nejspíše i prvního našeho novodobého loutnisty a velmi vyspělého kytaristy, do kterých si majitel [?] zapsal ve dvacátých letech 19. století řadu koncertních skladeb Maura Giulianiho (1781-1829).⁵ Mezi početnými variacemi se nachází celkem osm skladeb, které v doslovném nebo poupraveném znění najdeme i v náměštských divertimentech.⁶ Prohlídka ostatních mně dostupných kompozic tohoto autora nepřinesla již bohužel další zjištění.⁷ Prohlédneme-li si nyní tabulku s přehledem svérázné tematické mozaiky prvních tří divertiment,⁸ musíme od teorie záměrné mystifikace upustit.

Divertissement Nr. 1a			
Thema	?	?	?
Var. I	?	?	?
Var. II	Mauro Giuliani	<i>Scefta di quattro pezzi favoriti eseguiti da Mad. Catalani abelliti é variati per chitarra sola...</i> , Wien: Cappi et Diabelli, [ca. 1820], Pl. No. 167. ⁹	Nr. 4, Var. 1
Var. III	Michel Giuliani	<i>Grandes Variations pour deux Guitares, sur le motif de l'air favorit: (Di tanti palpiti etc.) de l'Opéra: Tancred; composées par Michel Giuliani; revues et corrigées par son père et maître Mauro. Oeuv. 1.</i> Wien: T. Weigl, [ca. 1818], Pl. Nr. 1622. ¹⁰	Kyt. 1, Var. 1
Var. IV	?	?	?

Tab. 2:
Zdroje náměštských
divertiment

⁵ O nejspíše Hellichem vytvořeném spisku *Škola na loutnu staročeskou a shromážděných tabulaturách* se zmiňují ve studii TICHOTA, Jiří: *Die Aria tempore adventus producenda und einige Zusammenhänge (Ein Beitrag zum Studium des Lautenspiels in Böhmen)*, in: *Miscellanea musicologica* 21-23 (1970), s. 153-170, zde s. 167-168. Ve třech ručně psaných svazcích kytarových not (bez signatury, > Obr. 2) z rodinného archivu Hellichů, dnes uložených v Polabském muzeu v Poděbradech, najdeme především kaligrafické opisy vrcholných, virtuosních kytarových skladeb Maura Giulianiho (1781-1829). Na titulním listu jednoho svazku je kaligrafický monogram »EH« (> Obr. 3), což dokládá, že majitelem a asi i písařem byl právě Emanuel Hellich, lékárník v Poděbradech. (Pokud nejde jen o označení příslušnosti svazku k osobní sbírce). U některých opisů je zapsáno datum – značí jistě dokončení opisů. Jako místo zápisu je většinou uvedena »Praga« (1822, 1829, srov. > Obr. 4a), dva zápisy však uvádějí italská města, Pavii a Vercelli, obojí v roce 1822 (> Obr. 4b-c). Protože však není známo, že by Emanuel Hellich někdy pobýval v Itálii – potvrzeno osobním sdělením jeho vnučky dr. J. Hellichové v roce 1964, srov. TICHOTA, Jiří: *Vzácný hudební dokument z počátku XVIII. stol.*, in: *Polabí* 5-6 (1964), s. 73-76, zde s. 73 (první popis poděbradské tabulatury) –, nabízí se teoreticky jeho mladší bratr Josef Vojtěch (1807-1880), malíř především chrámových obrazů (jeho nejznámějším dílem je ale portrét Boženy Němcové). Ten po studiích v Praze a Vídni Itálii navštívil, stejně jako Švýcarsko, Francii a Anglii, ale nesouhlasí vrocení. Datace a italské místní údaje u zápisů skladeb mohou vzbuzovat naději na nějaké další, ne-li osobní vazby se skladatelem (po letech působení ve Vídni žil Mauro Giuliani v období 1819-1829, tj. až do své smrti, skutečně v Itálii), p r o t o z d ů r a z ň u j e m e, že všechny dotyčné Giulianiho skladby vyšly tiskem již několik let před datem uvedeným v našich rukopisech, a je tedy zcela zřejmé, že jde pouze o opisy, jejichž předlohou byla první tištěná vydání, se kterými se i grafikou zápisu absolutně shodují (> Obr. 5-6). Italská »stopa« tak zůstává nevysvětlena, ale máme velmi výmluvný doklad jednak mimořádné obliby Giulianiho skladeb v Čechách první poloviny 19. století, ale zároveň i vynikající úrovně některých českých amatérských kytaristů.

⁶ Za doplnění bližších nakladatelských údajů těchto skladeb děkuji panu prof. Thomasovi F. Heckovi z New Haven, USA, který mi dále zaslal i svoji monografii *The Birth of the Classic Guitar and Its Cultivation in Vienna, Reflected in the Career and Compositions of Mauro Giuliani (d. 1829)*, vol. I: *Biography*; vol. 2: *Thematic Catalogue of the Complete Works of Mauro Giuliani*, Doctoral dissertation, Yale University, 1970. Srov. HECK, Thomas F.: *Mauro Giuliani: Virtuoso Guitarist and Composer*, Editions Orphée, 1995; TÝŽ: *Mauro Giuliani: A Life for the Guitar* [= GFA Refereed Monographs, 2], Guitar Foundation of America, 2013, e-book. Online přehled Giulianiho díla najdou zájemci na adrese <http://tinte-music.org/guitarlogue/giuliani.html>. Za upozornění na tuto skutečnost a další internetové odkazy, stejně jako za řadu navržených úprav děkuji panu dr. Jiřímu K. Kroupovi.

⁷ Jediná další skladba, kterou se podařilo identifikovat a nalézt v náměštské sbírce, pochází z pera Giulianiho syna Michaela. Možná jde dokonce o omyl: vybíral-li si autor sledovaných divertiment ze skladeb Maura Giulianiho a na předloze nebylo uvedeno plné křestní jméno, pak mohla stejná počáteční písmena způsobit omyl a on zařadil skladbu Michaela v domněnku, že jde o dílo Maura.

⁸ Z posledního z nich se zatím nepodařilo určit žádnou část – snad jde v tomto případě o původní skladbu autora našich kuriózních divertiment.

⁹ Online: <https://www.digitale-sammlungen.de/view/bsb11143113?page=1>.

¹⁰ Online: <https://www.cglib.org/grandes-variations-pour-deux-guitares-sur-le-motif-de-l-air-favorit-di-tanti-palpiti-etc-de-l-opera-tancred-composees-par-michel-giuliani-revues-et-corrigees-par-son-pere-et-maitre-mauro-op-1/>.

Obr. 2:
Obálka jednoho z rukopisů s Giulianiho skladbami,
Poděbrady: Polabské muzeum, bez sign.

Obr. 3:
Monogram »EH« [= Emanuel Hellich] v rukopisu s Giulia-
niho skladbami, Poděbrady: Polabské muzeum, bez sign.

Obr. 4a-c:
Přípisky v rukopisech
s Giulianiho sklad-
bami, Poděbrady:
Polabské muzeum, bez
sign.: a) »Praga
li 6 Dec. [1]829«;
b) Pavia li 30 Marz:
[1]822; c) Vercelli
li 22 Dicemb. [1]822

2 CHITARRA.

Sostenuto.

INTRODUZIONE.

J. W. 814

[98]

▲► Obr. 5a-b:
Tištěná podoba
Giulianio skladby
a její do detailů shod-
ný opis v Polabském
muzeu v Poděbradech,
bez sign.

Divertissement Nr. 2a			
Thema	?	?	?
Var. I	?	?	?
Var. II	Mauro Giuliani	<i>Gran quintetto, variazioni e polonese per chitarra, due violini, viola e violoncello...</i> Opera 65, Milano: G. Ricordi, [ca. 1835], Pl. Nr. 187.188. ¹¹	Var. 1
Var. III	Mauro Giuliani	<i>Sceita di quattro pezzi favoriti eseguiti da Mad. Catalani abelliti e variati per chitarra sola...</i> , Wien: Cappi et Diabelli, [ca. 1820], Pl. No. 167. (»Nel cor più non mi sento«) ¹²	Nr. 2, Var. 3
Var. IV	Mauro Giuliani	<i>Introduction et Variations pour la guitarre seule sur le thème favori: »Das ist alles eins, ob wir Geld haben oder keins«...</i> Oeuvre 99, Wien: A. Diabelli et Comp., [ante 1820] ¹³	Var. 5
Divertissement Nr. 1b			
Thema			Nr. 1, Var. 1
Var. I	Mauro Giuliani	<i>Tre tema favoriti con variazioni di Mme Catalani, messi per chitarra sola...</i> , Wien: A. Diabelli et Comp., [?], Pl. Nr. 1708. ¹⁴	Nr. 1, Var. 2
Var. II			Nr. 1, Var. 4
Var. III	?	?	?
Var. IV	Mauro Giuliani	<i>Tre tema favoriti con variazioni di Mme Catalani, messi per chitarra sola...</i> , Wien: A. Diabelli et Comp., [?], Pl. Nr. 1708. (»Sulle Variazioni di Rode«) ¹⁴	Nr. 2, Var. 2

¹¹ Online: <https://www.digitale-sammlungen.de/en/view/bsb11133339?page=1>.

¹² Online: <https://www.digitale-sammlungen.de/view/bsb11143113?page=6.7>.

¹³ Online: <https://www.digitale-sammlungen.de/view/bsb11142719?page=4.5>.

¹⁴ Online: https://boijefiles.musikverket.se/Boije_0186.pdf.

Autor takového podvrhu by totiž rozhodně nesahal pro každou variaci do jiného Giulianiho díla, pokud by mohl použít jen skladby, které objednatel nikdy neslyšel, a tedy neznal – tím by se pravděpodobnost odhalení jeho počínání jen zbytečně zvětšovala. Nic by také nezískal vynecháním některých variací na jedno téma, jak vidíme v třetím divertimentu. A konečně, rozhodně by neriskoval prozrazení svého počínání použitím melodie tak známé, jakou byla Haydnova *Kaiserlied* v divertimentu č. 1.

Domnívám se proto, že zbývá jediné vysvětlení, v jehož světle dostanou všechny dosavadní záhady charakter pochopitelných důsledků neobvyklého záměru: jde prostě o svérázný hudební žert. »Agiluto« je žert, komické dohry jsou žert a neslýchaná, pohoršující slátanina variací je dílem šprýmaře. Zbývá jen rozhodnout, zda si tento žert ztropil autor ze svého mecenáše, či s jeho vědomím z publika. Zdá se, že nepopíratelné kvality milovníka a znalce, byť diletanta Karla Josepha Wilhelma Haugwitze první eventualitu zcela vylučují. Snad si naopak on (a není ostatně vyloučeno ani přímé autorství) vzal tímto způsobem na mušku hudební zaostalost některých členů auditoria při domácích hudebních exhibicích. Nebo snad jde o jakousi hudební hádanku, »kvíz« určený dokonalým znalcům kytarové literatury?

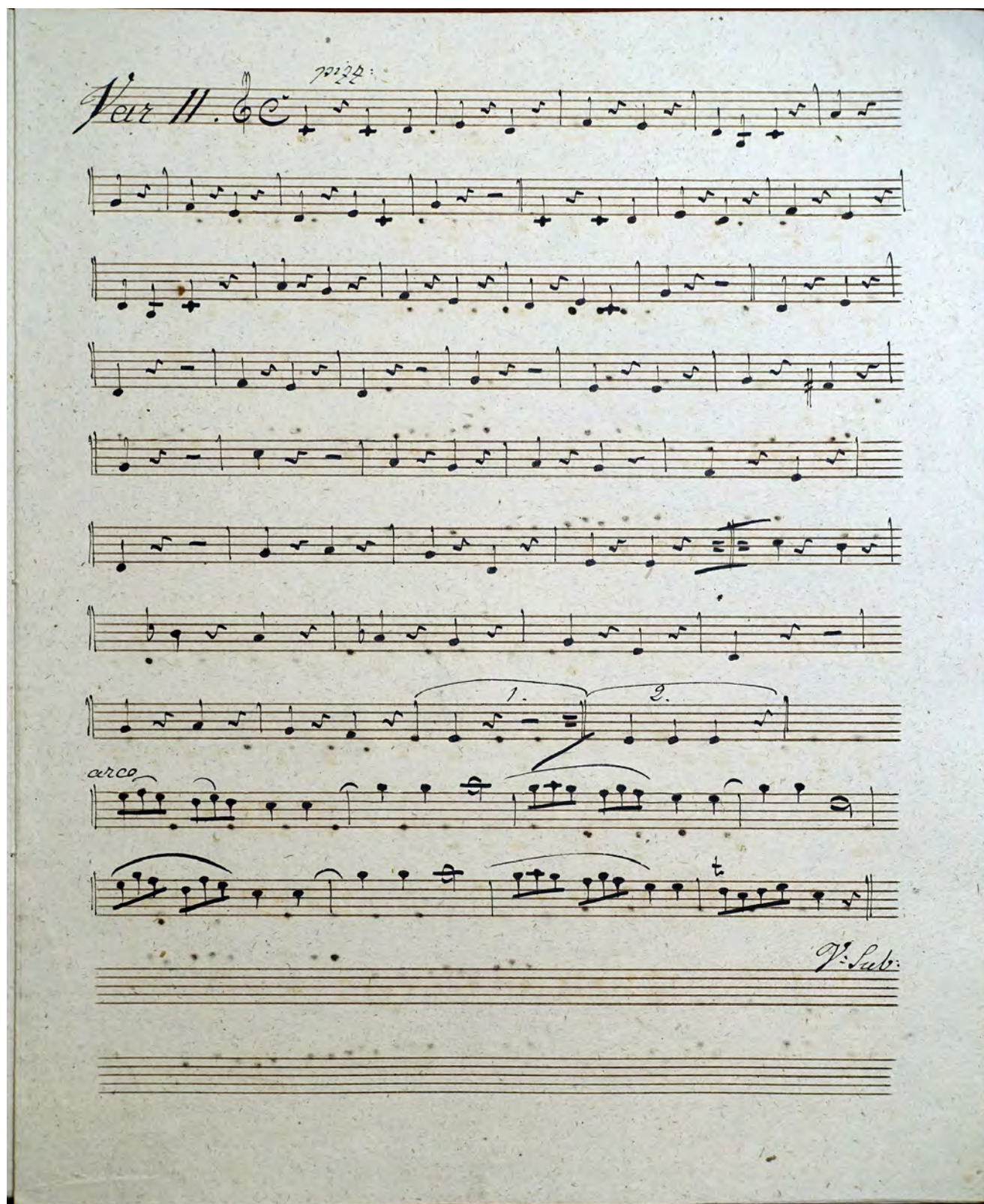
Ať tak, či onak, máme před sebou další doklad často skutečně originálního smyslu pro humor, s nímž se v hudební literatuře minulosti, určené k provozování v komorní pohodě domácího prostředí, tak často setkáváme. Jak rozmanité a důmyslné recepty na přípravu tohoto vzácného koření byly někdy vymyšleny, ukáže snad ještě výstižněji titul smyčcového kvarteta z pozůstalosti berounského děkana Josefa Antonína Seydla (1775-1837),¹⁵ jímž svůj příspěvek uzavírám: »Čtverka na trojí housle a basičku, při nížto se prsty nehybá, složená pro ty, jenž dle přísloví říkají, že »Dokud se prsty nehejbávalo«, dobře znali na housle hráti.«

To by mohl být i dnes znamenitý reklamní slogan – vždyť tolik příslušníků současné generace právě takové hudbě, při níž se »prsty nehejbá«, dává přednost!

¹⁵ Beroun, Státní okresní archiv, sign. Hu 115. Každému nástroji předepsal autor (I. Pleyel) jinou scordaturu, takže měl při užívání výhradně prázdných strun k dispozici zvolený výběr tónů. Skladba je notována jakousi primitivní tabulaturou, která zdánlivě předepíše pro housle pouze tóny *G d' a' e'*, pro cello *C G d a*, ozývají se však tóny zvolené při přeladění.

No. 1. Violino.
Thema Etro *pizz.*
arco.
arco.
pizz.
arco.

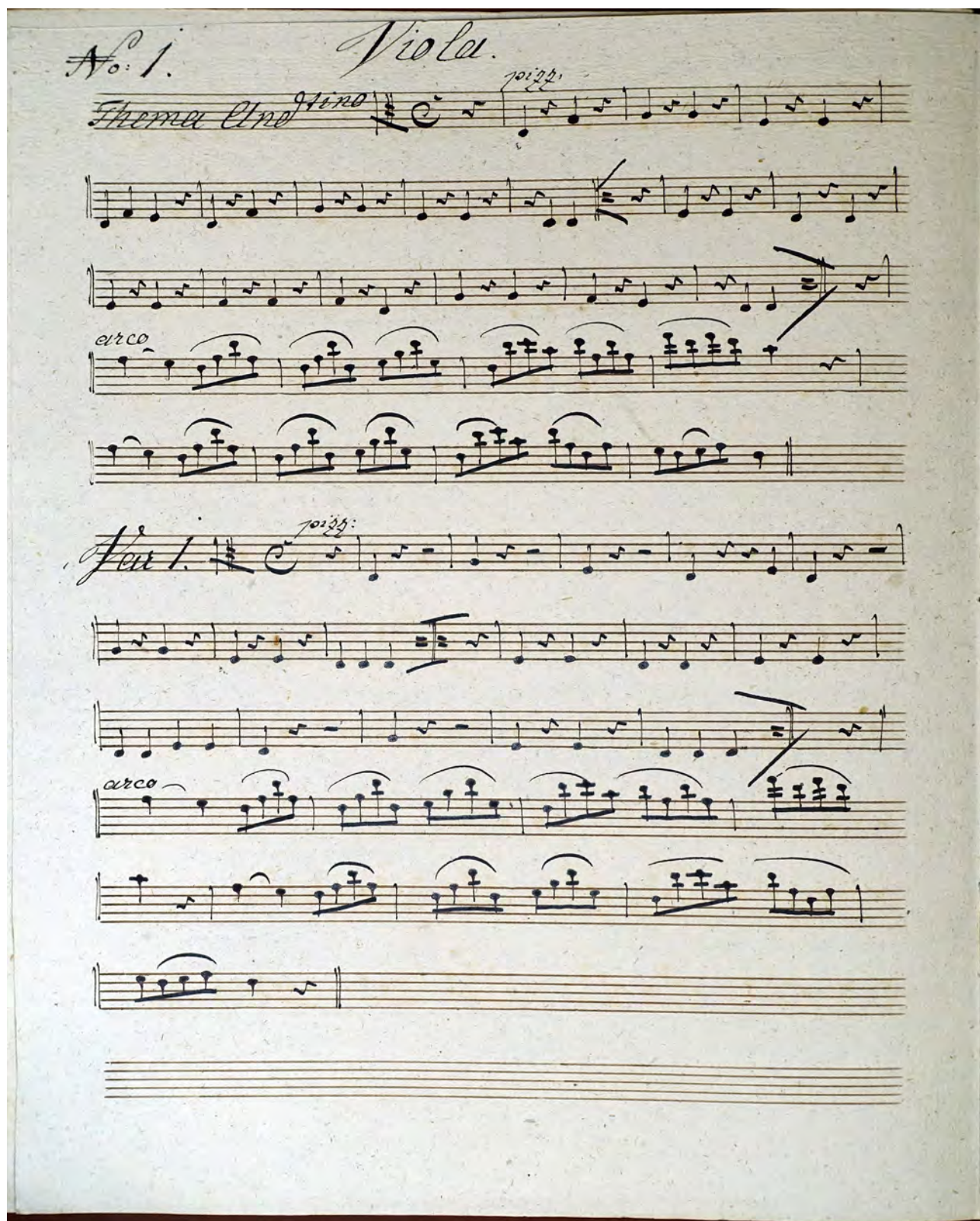
Obr. 6a: Divertimento č. 1b, Violino, Thema – Var. I, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 2^v

Obr. 6b: Divertimento č. 1b, Violino, Var. II, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 3^r

The image shows a page of handwritten musical notation for a violin. It is divided into two sections: *Var III.* and *Var IV.* Both sections are marked *più*. *Var III.* consists of five staves. The first staff is the melody, followed by three staves of accompaniment, and a fifth staff with the instruction *arco*. *Var IV.* consists of six staves. The first staff is the melody, followed by four staves of accompaniment, and a sixth staff with the instruction *arco*. The piece concludes with the word *Fine.* written at the end of the final staff.

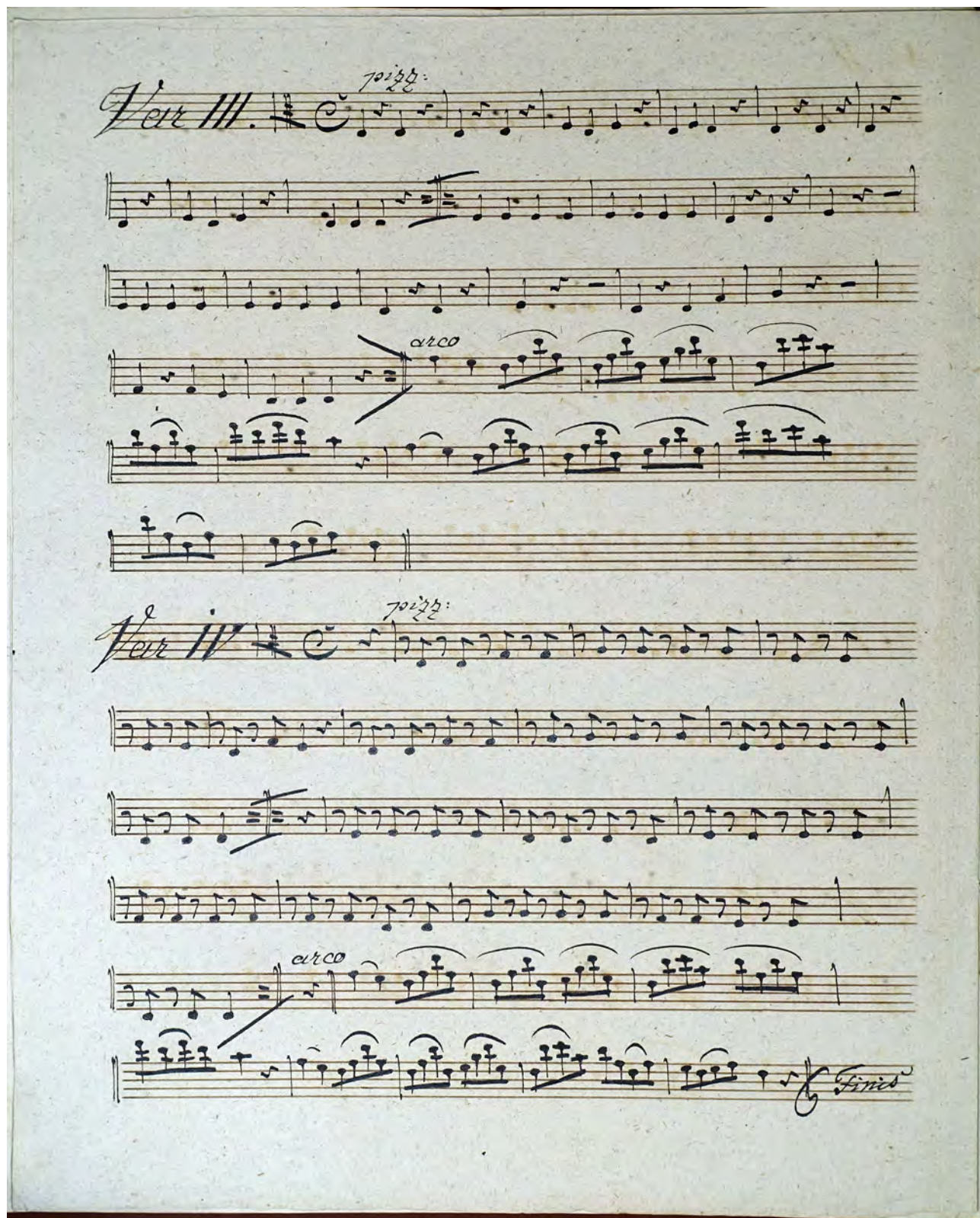
Obr. 6c: Divertimento č. 1b, Violino, Var. III – Var. IV, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 3^v

Obr. 7a: Divertimento č. 1b, Viola, Thema – Var. I., © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 6'

The image shows a page of handwritten musical notation for Viola, titled "Var II.". The score is written on ten staves. The first staff begins with the tempo marking "pizz." (pizzicato). The notation includes various rhythmic values, including eighth and sixteenth notes, and rests. There are several slurs and phrasing marks throughout the piece. The second-to-last staff is marked "arco." (arco), indicating a change in playing technique. The final staff ends with the instruction "V. Sub." (Violino Subito). The paper shows signs of age, including some staining and foxing.

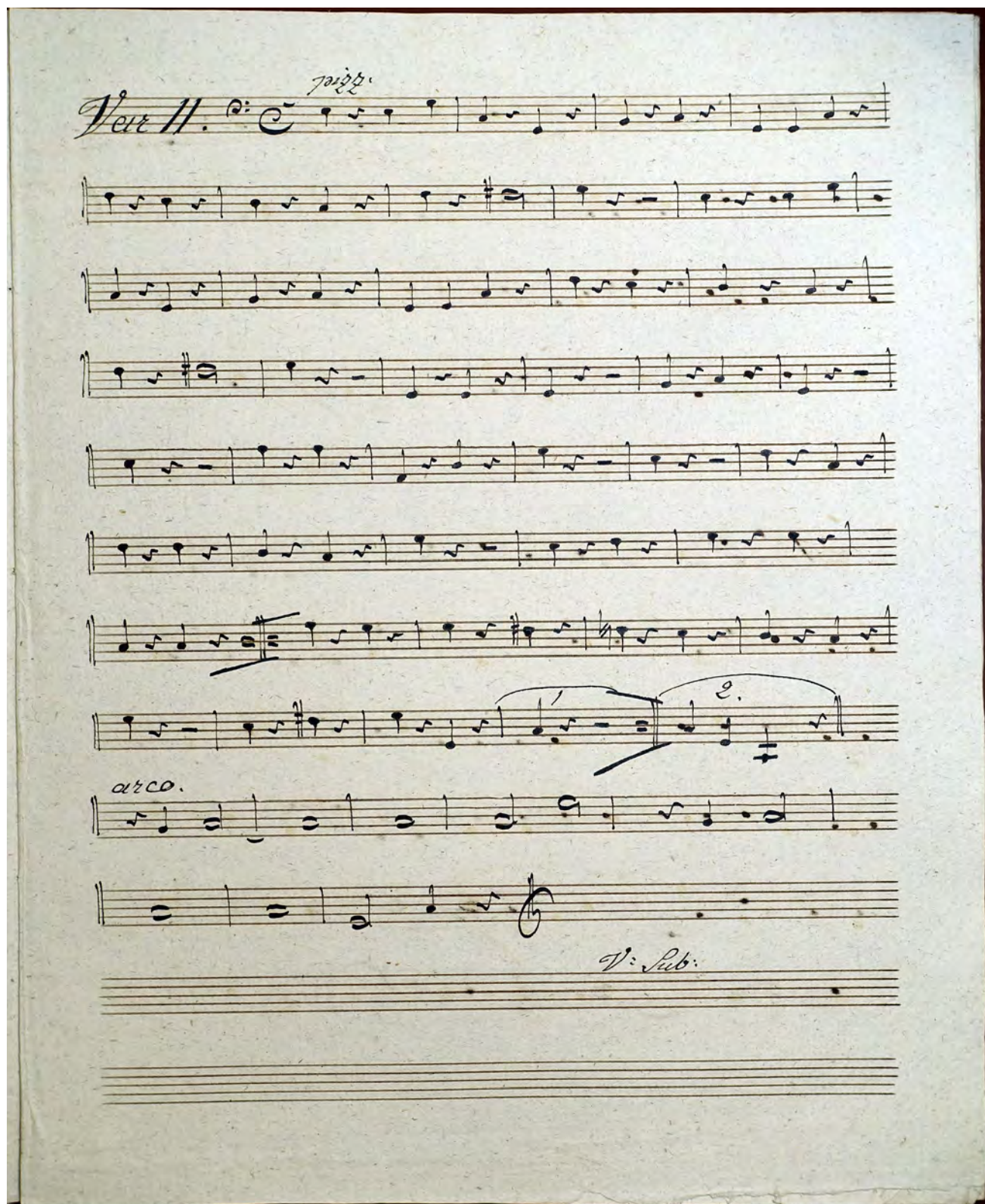
Obr. 7b: Divertimento č. 1b, Viola, Var. II, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 7^r

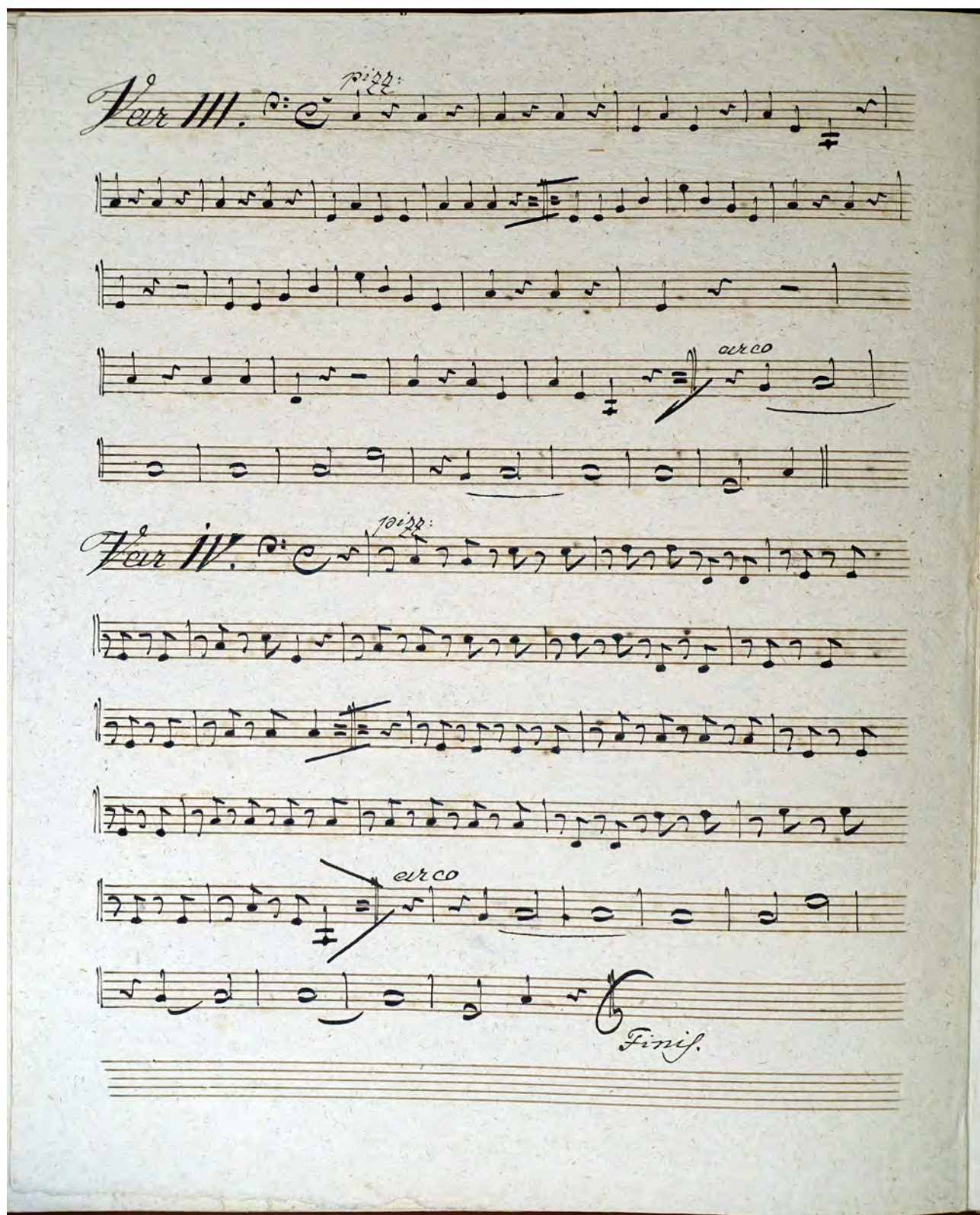
Obr. 7c: Divertimento č. 1b, Viola, Var. III – Var. IV, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 7^v

The image shows a page of handwritten musical notation for a cello. At the top left, it is labeled "No. 1." and "Violoncello." The first section is titled "Thema And." and is written in a C major key signature with a common time signature. The notation consists of five staves. The first staff begins with a treble clef and a "pizz." (pizzicato) marking. The second and third staves continue the melodic line. The fourth and fifth staves are marked "arco." (arco) and feature a more rhythmic, accompanimental pattern. The second section is titled "Var. I." and is also in C major with common time. It consists of five staves. The first staff begins with a treble clef and a "pizz." marking. The second and third staves continue the melodic line. The fourth and fifth staves are marked "arco." and feature a more rhythmic, accompanimental pattern. The page ends with three empty staves.

Obr. 8a: Divertimento č. 1b, Violoncello, Thema – Var. I, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 11^v

Obr. 8b: Divertimento č. 1b, Violoncello, Var. II, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 12r

Obr. 8c: Divertimento č. 1b, Violoncello, Var. III – Var. IV, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 12^v

Obr. 9a: Divertimento č. 1b, Agiluto, Thema, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 15^v

Obr. 9b: Divertimento č. 1b, Agiluto, Var. I, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 16'

Obr. 9c: Divertimento č. 1b, Agiluto, Var. II, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 16^v

The image displays a page of handwritten musical notation, likely a manuscript for guitar and string trio. The page is divided into six systems, each consisting of two staves. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings. The first system shows a melodic line on the upper staff and a bass line on the lower staff. The second system continues the melodic line with a slur over several notes. The third system features a first ending (marked '1.') and a second ending (marked '2.'). The fourth system shows a melodic line with a slur over several notes. The fifth system continues the melodic line with a slur over several notes. The sixth system shows a melodic line with a slur over several notes. The paper is aged and shows some discoloration.

Obr. 9d: Divertimento č. 1b, Agiluto, Var. II, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 17^r

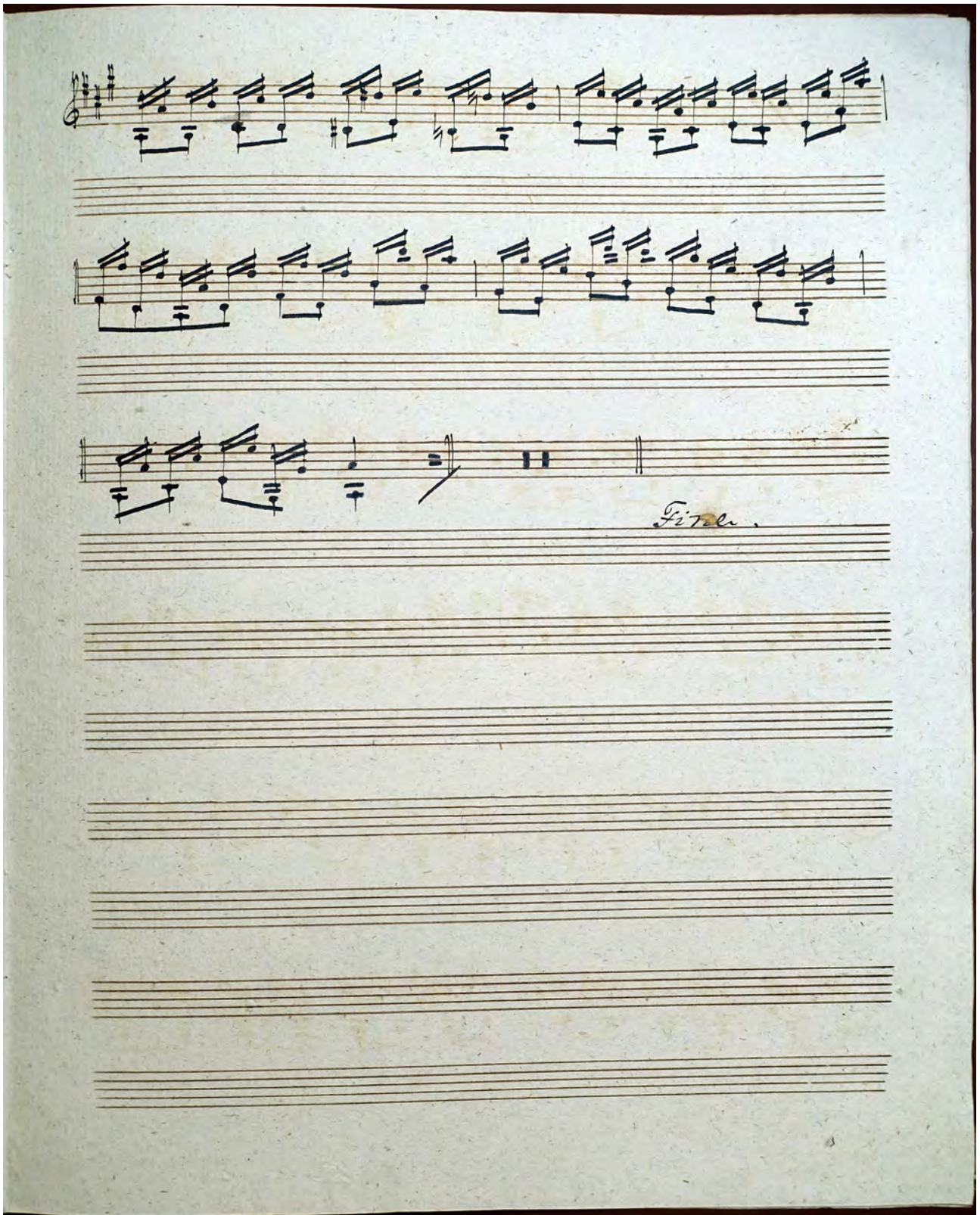
Obr. 9e: Divertimento č. 1b, Agiluto, Var. III, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 17^v

Obr. 9f: Divertimento č. 1b, Agiluto, Var. III, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 18^r

Obr. 9g: Divertimento č. 1b, Agiluto, Var. IV, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 18^v

Obr. 9h: Divertimento č. 1b, Agiluto, Var. IV, © Brno: MZM-ODH, ms. A 16.627b, f. 19^r